

Arrest

nr. 103 858 van 30 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 juli 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 oktober 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 november 2009 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.2. Op 17 mei 2010 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.3. Op 27 juli 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissing werd aan verzoeker betekend op 19 september 2012.

Dit is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: A.

Voorna(a)m(en): A.

Nationaliteit: Marokkaanse

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen, Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijke vestiging meer tussen de echtgenoten.

Uit het samenwonsverslag dd 21.03.2011, opgesteld door de politie van Houthalen - Helchteren, blijkt dat betrokkene niet meer aan te treffen is op het gezamenlijke adres, De echtgenote verklaart dat betrokkene sedert november 2010 naar Antwerpen vertrokken is en dat ze sindsdien geen contact meer heeft met hem. Hij komt zelfs zijn kind niet bezoeken. Hieruit blijkt dat er geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging, noch van een gezinscel tussen beiden.

De gegevens van het rijksregister bevestigen dat betrokkene sedert 03.01.2011 ingeschreven staat op een ander adres dan het gezamenlijke.

Aangezien betrokkene vader is van een Belgisch kind werd een schrijven verstuurd naar de gemeente waarin hij werd uitgenodigd om aan te tonen dat hij zich in de uitzonderings situatie van artikel 42quater, §4, 2° of 3° van de wet van 15.12.1980 bevindt.

Uit informatie van de gemeente die in het administratief dossier terug te vinden is, blijkt dat betrokkene nooit is komen opdagen om dit schrijven te ondertekenen.

Aangezien betrokkene er zelf voor kiest om niet in te gaan op de uitnodiging, kan geen verder onderzoek gebeuren naar het feit of betrokkene al dan niet voldoet aan de bovengenoemde uitzonderings situatie.

Het recht op verblijf van betrokkene wordt daarom ingetrokken. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”.

2.1. In een enig middel werpt verzoeker op: “schending van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker betoogt in zijn synthesememorie als volgt:

“De bestreden beslissing beroept zich op artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vermeld als “Vreemdelingenwet”),

Dit artikel stelt het volgende :

(...)

De overheid is ervan op de hoogte dat verzoeker vader is van een Belgisch kind. Dit blijkt trouwens uit de bestreden beslissing zelf.

Bij beschikking van 6 oktober 2011 van de voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt werd aan beide ouders het ouderlijk gezag over het kind M. opgedragen; het kind dient ingevolge deze beschikking hoofdzakelijk te verblijven bij de moeder, en secundair bij de vader, verzoeker, dit om de twee weken op zaterdag van 14 u. tot 17 u. (zie stuk 2)

Volgens de bestreden beslissing zou een schrijven zijn verstuurd naar de gemeente waarin verzoeker werd uitgenodigd. Er wordt evenwel nergens vermeld dat verzoeker zelf werd uitgenodigd.

Verzoeker heeft geen oproeping ontvangen, behoudens de uitnodiging om zich aan te melden op 19 september 2012. (stuk 4) Toen verzoeker zich die dag aanmeldde, werd hem enkel de bestreden beslissing betekend.

Het is duidelijk dat de overheid hiermee onzorgvuldig is tewerk gegaan. Zij was ervan op de hoogte dat verzoeker een Belgisch kind heeft. Het is zeer uitzonderlijk dat aan een ouder van een kind zowel het recht van bewaring als een omgangsrecht wordt ontzegd.

Zelfs indien het zo zou zijn dat verzoeker voorafgaandelijk zou zijn opgeroepen, is het niet duidelijk hoe en hoe vaak hij werd uitgenodigd. De zorgvuldigheidsplicht vereist in dit geval dat aan verzoeker een ernstige kans wordt gegeven. Een eenmalige oproeping zou volstrekt onvoldoende zijn. De overheid had via een woonstcontrole bij verzoeker verdere inlichtingen kunnen bekomen of had via politiediensten verzoeker kunnen laten ondervragen.

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt welke stappen werden ondernomen om inlichtingen in te winnen. Er wordt enkel verwezen naar een woonstcontrole bij zijn echtgenote, met wie hij in onmin leeft.

Deze woonstcontrole dateert dan nog van 21 maart 2011, zijnde 1,5 jaar vóór de bestreden beslissing. Zelfs bij de echtgenote had de beslissing nemende overheid zich kunnen informeren omtrent de regeling over het kind. Haar gezegden dat verzoeker zijn kind niet komt bezoeken, zijn een flagrante leugen. Verzoeker heeft trouwens het onderhoudsgeld steeds stipt betaald, (stuk 3)

Paragraaf 5 van artikel 42quater Vreemdelingenwet laat de overheid toe controles uit te oefenen. Deze zijn niet gebeurd. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing voorhoudt, kon nog wel degelijk verder onderzoek gebeuren.

Verwerende partij geeft in haar nota zelf toe dat verzoeker slechts één maal werd opgeroepen, zijnde bij schrijven van 5 april 2011. Verzoeker is stellig dat hij dit schrijven nooit heeft ontvangen. Bovendien blijkt dat verzoeker kort nadien, op 12 juli 2011, werd ingeschreven op een ander adres. Er werd nooit een nieuwe oproeping verstuurd naar dit nieuwe adres.

Het weze trouwens opgemerkt dat de overheid nog meer dan een jaar heeft gewacht alvorens de bestreden beslissing te nemen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden.

Anderzijds is het duidelijk dat verzoeker valt onder toepassing van artikel 42quater, §4, 3° van de Vreemdelingenwet.

De wettekst bepaalt niet dat de vreemdeling desbetreffend de bewijslast draagt. Artikel 42 quater, §4, in fine, Vreemdelingenwet legt de vreemdeling enkel op aan te tonen werknemer of zelfstandige te zijn, of te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, en te beschikken over een ziektekostenverzekering. Het is niet aan de vreemdeling om te bewijzen dat hij het recht van bewaring of een omgangsrecht met een minderjarig kind heeft.

De bestreden beslissing legt evenwel de bewijslast volledig bij verzoeker. Hierdoor wordt artikel 42quater Vreemdelingenwet geschonden.

Artikel 42quater Vreemdelingenwet laat anderzijds niet toe om een verblijfsrecht te beëindigen wanneer de overheid niet volledig geïnformeerd is. Uit de bestreden beslissing zelf blijkt duidelijk dat de overheid op het ogenblik van het nemen van de beslissing niet volledig op de hoogte was of verzoeker al dan niet voldeed aan de voorwaarden van artikel 42quater, §4, 2° of 3° Vreemdelingenwet.

De rechtspraak van uw Raad waarnaar de verwerende partij verwijst, betreft artikel 42 quater, §4, 4° Vreemdelingenwet (bijzonder schrijnende situaties). In de geciteerde rechtspraak was de overheid geheel niet op de hoogte van de bijzonder schrijnende situatie. De analogie met de situatie van verzoeker gaat niet op; immers, in casu was de overheid er wel van op de hoogte dat verzoeker vader is van een Belgisch kind.

Aldus schendt de bestreden beslissing artikel 42quater Vreemdelingenwet en is ze niet afdoende gemotiveerd. (...)"

2.2. Verwerende partij betoogt in haar nota als volgt:

"In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van:

- artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.*

Verzoekers kritiek komt er in essentie op neer dat hij meent dat niet voldoende onderzocht zou zijn of hij voldeed aan de uitzonderingssituatie zoals voorzien in artikel 42quater, §4, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet.

Voorts poogt verzoeker nog voor te houden dat de bewijslast voor wat betreft de toepassingsvoorwaarden van artikel 42quater, § 4, 3° van de Vreemdelingenwet aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie zou toekomen.

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen geenszins ernstig zijn.

De verwerende partij merkt op dat uit de stukken uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 03.01.2011 bij de bevoegde diensten van de stad Antwerpen aangifte heeft gedaan van de verandering van zijn hoofdverblijfplaats. Verzoeker gaf daarbij (...) te (...) B. op als nieuw adres.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid bij brief dd. 23.03.2011 aan de burgemeester van de stad Antwerpen instructie gaf om verzoeker uit te nodigen een aantal documenten voor te leggen. Voormelde brief vermeldt daarbij uitdrukkelijk '(...) te (...) A. ' als adres van verzoeker.

Vervolgens werd - zoals blijkt uit de bevestiging van de gemeente -verzoeker op 05.04.2011 een uitnodiging toegestuurd teneinde de vereiste informatie te verstrekken, doch is verzoeker hier nooit op ingegaan.

Tot slot stelt de verwerende partij vast dat uit het administratief dossier blijkt dat er pas op 12.07.2011 sprake is van een adreswijzing van verzoeker naar de (...)

De verwerende partij laat gelden dat het in het licht van het voorgaande, en in het bijzonder gelet op het feit dat verzoeker op het ogenblik van het toesturen van de uitnodiging op 05.04.2011 nog steeds woonde op het adres, (...) te (...) B. , zoals werd aangegeven in de brief dd. 23.03.2011, niet kennelijk onredelijk is om aan te nemen dat de uitnodiging tot het voorleggen van een aantal documenten verzoeker wel degelijk heeft bereikt.

Volledigheidshalve, de schriftelijke verklaringen van de gemeente dat de uitnodiging op 05.04.2011 aan verzoeker werd gericht doch betrokkene nooit op de uitnodiging is ingegaan, in ieder geval een hogere bewijswaarde dient te worden toegedicht dan de louter ongestaafde beweringen van verzoeker.

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

Voorts laat de verwerende partij gelden dat verzoeker geenszins ernstig is waar hij meent dat een eenmalige oproeping onvoldoende zou zijn, alsook kan verzoeker geenszins worden gevolgd waar hij poogt voor te houden dat niet de nodige controles werden uitgevoerd, en waarbij verzoeker verwijst naar paragraaf 5 van het artikel 42quater van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 5, De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan. " (eigen onderlijning en vetschrift)

In tegenstelling tot wat verzoeker poogt voor te houden, kan niet ernstig worden betwist dat wel degelijk een onderzoek is gebeurd, m.n. werd verzoeker uitgenodigd bij brief dd.

05.04.2011, alsook dat deze brief gericht was aan het adres waai' verzoeker op dat ogenblik woonde.

Waar verzoeker dienaangaande nog poogt te suggereren dat er tevens had kunnen worden overgaan tot een woonstcontrole, dan wel een ontdraging door de politiediensten, kan verzoeker geenszins worden gevolgd.

De verwerende partij laat gelden dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie niet de nodige controles heeft uitgevoerd, en derhalve onzorgvuldig zou hebben gehandeld.

Naar analogie laat de verwerende partij het volgende gelden:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt niet in dat een bestuur slechts een beslissing mag nemen nadat het aan een vreemdeling die verzocht om tot een verblijf gemachtigd te worden kenbaar heeft gemaakt dat een weigeringsbeslissing overwogen wordt en hem de kans gegeven werd nieuwe overtuigingsstukken te laten opstellen en neerleggen. " (R.v.V. nr. 55.587 dd. 04.02.2011)

Verzoeker kan niet dienstig betwisten dat hij de redelijke mogelijkheid heeft gehad om alle relevante inlichtingen op nuttige wijze aan de gemachtigde ter kennis te brengen.

"Het zorgvuldigheidsbeginsel bij feitenvinding houdt in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen. Dit impliceert niet dat verzoekers mondeling dienden te worden gehoord. maar dat zij de mogelijkheid moeten hebben gekregen om bepaalde inlichtingen op een nuttige wijze naar voor te brengen. " (R.v.V. nr. 36 772 van 8 januari 2010)

Verzoekers kritiek ter zake mist dan ook iedere grondslag.

Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie door het nemen van een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, op kennelijk onredelijke wijze zou hebben gehandeld.

Tot slot houdt verzoeker nog voor dat het duidelijk zou zijn dat hij valt onder toepassing van artikel 42quater, §4, 3° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert daartoe aan dat bij beschikking dd. 06.10.2011 van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt, zetelend in kort geding het ouderlijk gezag over zijn kind ook aan hem wordt opgedragen, alsook dat hem daarbij een omgangsrecht wordt toegekend.

Het artikel 42quater, §4, 3° van de Vreemdelingenwet stipuleert het volgende:

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing :

3° of indien het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is (...) en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet. ”

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers kritiek als zou het aan de gemachtigde toekomen te bewijzen dat verzoeker voldoet aan de in voormelde bepaling gestelde voorwaarden kant noch wal raakt. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 05.04.2011 werd uitgenodigd de nodige documenten voor te leggen die zouden toelaten aan te tonen dat hij zich in de uitzonderingssituatie zoals voorzien in artikel 42quater, §4, 2° of 3° bevond.

Dienaangaande stelt de verwerende partij vooreerst vast dat hoewel verzoeker reeds op 05.04.2011 werd uitgenodigd de nodige documenten voor te leggen, hij heeft nagelaten dit te doen.

Bovendien laat de verwerende partij gelden dat verzoeker allerminst dienstig kan verwijzen naar de beschikking van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt, zetelend in kort geding, welke dateert van 06.10.2011, en die nooit aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie werd ter kennis gebracht.

Dienaangaande wijst de verwerende partij er dan ook op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie enkel rekening kan houden met de gegevens die hem ter kennis waren op het ogenblik van de beslissing.

Verwerende partij verwijst ter zake naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest nr. 30.005 dd. 17.07.2009)

“De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier nergens blijkt dat verzoeker op enig ogenblik voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid op de hoogte stelde van het feit dat hij weliswaar geen gezinscel meer vormde met zijn echtgenote maar toch van oordeel was dat hij kon genieten van een verder en autonoom verblijfsrecht omdat hij het slachtoffer was van huiselijk geweld of dat een andere bijzonder schrijnende situatie zich voordeed. Verzoeker ontkent bovendien niet dat deze verplichting op hem rustte en verwijst in zijn repliekmemorïe zelfs uitdrukkelijk naar het feit dat de bevoegde minister in antwoord op een parlementaire vraag stelde dat het familielid dat het huishouden verlaat wel het initiatief moet nemen om het behoud van het verblijf aan te vragen en de redenen hiervoor aan te tonen.

Er kan bijgevolg niet ingezien worden hoe verweerder - nu verzoeker zelf in gebreke bleef om zijn standpunt en de volgens hem dienstige inlichtingen over te maken ~ rekening kon houden met verzoekers visie bij het nemen van de bestreden beslissing.(...) Het is niet kennelijk onredelijk om, gelet op het feit dat geen echt gegeven beschikbaar was waaruit een duidelijke aanwijzing kon afgeleid worden, dat verzoeker zich in een “bijzonder schrijnende situatie ” bevond of slachtoffer was van “huiselijk geweld” geen toepassing te maken van artikel 42quater, §4, 4°, van de Vreemdelingenwet. Door opnieuw, nadat de bestreden beslissing werd genomen, aan te geven dat hij de feiten anders apprecieert, toont verzoeker verder geen schending van artikel 42quater, §4 van de Vreemdelingenwet aan en blijkt niet dat de beslissing van het bestuur tot beëindiging van het verblijfsrecht kennelijk onredelijk is. ”

Hoewel verzoeker daartoe werd uitgenodigd, heeft hij niet voldaan aan de op hem rustende plicht om de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de nodige documenten voor te leggen waaruit zou blijken dat hij aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 42quater, §4, 2° of 3° voldeed. Aangezien deze verplichting op verzoeker rustte kan hij niet verwijten aan de gemachtigde dat hij bij gebreke van de voorlegging van de vereiste document een kennelijk onredelijke beslissing zou hebben genomen.

Verzoekers beschouwingen falen in feite en in rechte.

In zoverre verzoeker middels de uiteenzetting bij zijn enig middel een feitelijke herbeoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beoogt, laat de verwerende partij gelden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de gevraagde beoordeling niet kan maken.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoekt enkel of de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid en Maatschappelijke Integratie in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820),

Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat de gemachtigde een kennelijk onredelijke beslissing zou genomen hebben.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten diende te worden genomen.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoeker de schending aanvoert.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoekers eerste en enig middel niet ernstig is.

Het eerste en enig middel is ongegrond. Het kan niet worden aangenomen. (...)"

2.3. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.4. Verzoeker betwist niet dat er geen gezamenlijke vestiging meer is tussen hem en zijn Belgische echtgenote, zodat overeenkomstig artikel 42quater §1, 4° van de Vreemdelingenwet een einde kan worden gemaakt aan zijn verblijfsrecht. Kernbetoog van verzoeker is dat verwerende partij niet op zorgvuldige wijze onderzocht heeft of verzoeker voldoet aan artikel 42quater, §4, 2° of 3° van de Vreemdelingenwet.

2.5. De artikelen 42quater, §4, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet en 42quater, §5 van de Vreemdelingenwet bepalen als volgt:

"§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing :

1° (...)

2° of indien het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° of indien het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° (...)

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan."

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verwerende partij op 23 maart 2011 een schrijven richtte aan de stad A., woonplaats van verzoeker, waarin verzocht werd verzoeker uit te nodigen zodat deze binnen een termijn van drie maanden na de betekening van het schrijven volgende documenten kon voorleggen:

- een arbeidscontract en recente loonfiches of de gegevens van de kruispuntbank voor zelfstandigen met betrekking tot zijn onderneming en de documenten waaruit zijn inkomsten als zelfstandige blijken;
- eventueel documenten met betrekking tot andere inkomsten;
- het bewijs van ziekteverzekering (dekking van alle risico's in België);
- vonnis waarin het hoederecht over het kind of omgangsrecht toegekend is aan verzoeker, alsook het bewijs dat het kind is ingeschreven in een onderwijsinstelling;
- attest waaruit blijkt dat verzoeker niet ten laste valt van het OCMW.

Het administratief dossier bevat een fax van de stad A. van 23 november 2011, gericht aan de verwerende partij, waarin gesteld wordt: *“op 23/03/2011 stuurde u ons instructies voor betrokkene. Op 5 april 2011 werd een uitnodiging verstuurd maar betrokkene is daar nooit op ingegaan. Graag uw instructies.”* De Raad stelt vast dat de uitnodiging van de stad A. gericht aan verzoeker zelf zich niet in het administratief dossier bevindt.

2.7. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift herhaaldelijk dat hij geen oproeping van de stad A. heeft ontvangen en betoogt: *“Zelfs indien het zo zou zijn dat verzoeker voorafgaandelijk zou zijn opgeroepen, is het niet duidelijk hoe en hoe vaak hij werd uitgenodigd. De zorgvuldigheidsplicht vereist in dit geval dat aan verzoeker een ernstige kans wordt gegeven. Een eenmalige oproeping zou volstrekt onvoldoende zijn.”*

2.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker hoogstens één keer werd uitgenodigd om bijkomende inlichtingen te verschaffen. De Raad merkt verder op dat verwerende partij meer dan acht maanden liet verstrijken tussen de fax van de stad A. en het nemen van de bestreden beslissing. Uit het administratief dossier blijkt niet dat in deze periode verdere inlichtingen werden ingewonnen aangaande verzoeker. In het licht van een ingrijpende beslissing zoals de beëindiging van een verblijfsrecht, kan worden verwacht dat verwerende partij, die op grond van artikel 42quater, §5 van de Vreemdelingenwet controles kan uitoefenen, meer inspanningen zou leveren om inlichtingen in te winnen omtrent verzoekers situatie, te meer daar verwerende partij niet betwist dat ze niet onwetend was van het feit dat verzoeker de vader is van een Belgisch kind, wat zoals verzoeker terecht opmerkt, ook blijkt uit de bestreden beslissing. De Raad stelt daarbij vast dat verzoeker aan zijn verzoekschrift een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen voegt waarin wordt bepaald dat verzoekers minderjarige dochter bij hem zal verblijven *“de zaterdag van de onpare weken van het jaar van 14.00 uur tot 17.00 uur”*. Deze informatie is ontegensprekelijk van belang in het licht van het gestelde in artikel 42quater, §4, 2° of 3° van de Vreemdelingenwet. Deze beschikking dateert van 6 oktober 2011, zijnde voor het nemen van de bestreden beslissing en wordt voor het eerst gevoegd bij het verzoekschrift. Mocht verwerende partij echter aan voldoende feitenvergaring gedaan hebben en zich in casu niet tevreden gesteld hebben met maar één verzoek tot uitnodiging van verzoeker vanwege de betrokken stad, te meer niet vaststaat dat verzoeker daadwerkelijk werd uitgenodigd door de stad A., aangezien het administratief dossier enkel de bovenvermelde fax van de stad A. aan verwerende partij bevat, maar niet de brief van de stad A. daadwerkelijk gericht aan verzoeker, dan kan niet uitgesloten worden dat verzoeker de gelegenheid zou hebben gehad om de bovenvermelde beschikking te gepasten tijde over te maken. In een aangelegenheid waarbij echtgenoten in onmin leven met elkaar volstaat het niet om af te gaan op verklaringen van één partij aangaande de houding van de andere partij inzake omgang met het gezamenlijk kind.

De zorgvuldigheidsplicht werd geschonden.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 juli 2012, die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA